

Običajni pristop – informacije

Pristop na Alpamayo (po Ferrarijevi smeri) pripelje k vznožju gore po dolini Santa Cruz, se vzpne zahodno na sedlo med Alpamayem in Quitarajujem in doseže vrh čez jugozahodno steno.

Izhodišče je vasica Cashapampa (2900 m, skromna trgovinica, možnost taborjenja) ob izteku doline Santa Cruz. Do tja se da priti z javnim prevoznim sredstvom (iz Huaraza s prestopanjem v Carazu v približno pol dneva – odvisno od iznajdljivosti in sreče). Pot do baze tabora traja poldrugi dan, priporočam najem arriera (arriero: gonjač tovrnega živinčeta, ponudba je velika; arrieri odrinejo le jutraj, pametno se je dogovoriti prejšnji večer; cena po dogovoru, za povprečen žep po navadi sprejemljiva). Prvi dve uri strma, potem vse do zatrepna doline zložna, prijetna hoja po udobni tovorni poti. Vmes jezera Ichiqcocha in Jatuncocha (3900 m). Nad zgornjim jezerom arriero običajno terja prenočevanje (iz Cashapampe 6-8 h). Santa Cruz je sicer kar obljudena dolina, saj pelje skoznje in potem čez prelaz Union izredno priljubljena trekinška pot. Drugi dan naprej do zatrepna doline. To je nepopisno lep kraj sredi veličastnega gorskega venca. Na južni strani stoji neprekosljivi zvezdnik dolgega grebena, veličastni Artesonraju (6025 m), ki mu na desni dela družbo enako visoki dvovršni Caraz, na levi pa skromnejši, nabrušeni Nevado Paron (5600 m). Severna veriga kaže na to stran leden obraz, v njem prepoznaš nekaj andskih prvakov. Ob slavnem Alpamayu, ki je od tod še najmanj opazen, se košatita mogočna ledena gradova Quitaraju (6040 m) in štirivršna Pucacirca (6050 m). Vse te velikane pa zasenči Taulliraju (5830 m). Granitna katedrala grozljivo strmih oblik sodi med najteže dostopne andske ostrice. (Taulliraju šteje ob Chacaraju in Huantsanu med poglavitne andske trofeje slavnega Lionela Terraya).

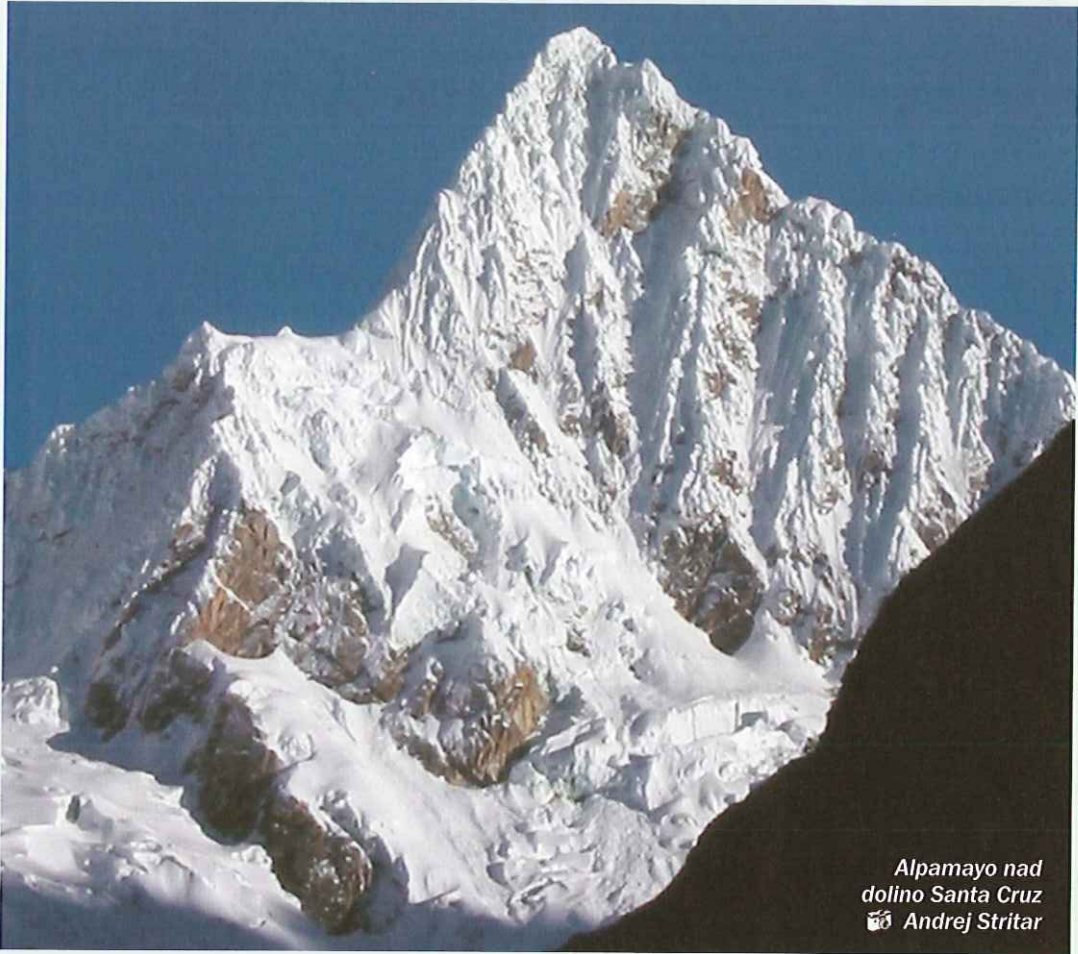
Od tod se gre na levo po stranski dolini Ar-

huaycocha in strmo navzgor po slabši stezi do krnice ob vznožju masiva Alpamayo-Quitaraaju, kjer je bazni tabor (4300 m, 4-6 h od jezera). Zdaj ni tam še »nič«, načrtujejo pa koč. No, arrieri običajno prinesejo s seboj kako pivo in ga prodajo trikrat dražje kot v dolini. Pot nadaljujemo z vso prtljago na plečih v isti smeri, po dobri stezi strmo na moreno in naprej na ledenik pod sedlom Alpamayo-Quitaraaju. Ledenik je sprva lahko prehoden, pod sedlom pa čaka 100 m visok, kar pošteno strm leden žleb. Na sedlu »padeš dol«, kajti tam se prvič pokaže slavni jugozahodni obraz lepote, mimo njega pa pogled zaplava čez ledena prostranstva severnih verig do daljine Champare (5749 m). Fantastično razgleden kraj. Zdaj ti je jasno, zakaj se je bilo vredno potruditi tako daleč.

Višinski tabor (5300 m, iz baze 4-6 h) je najbolje postaviti kar kmalu, na prostrani sneženi terasi onstran sedla. Omeniti velja, da rabi ta kraj tudi za izhodišče za pristop na Quitaraju.

Ferrarijeva smer: Od višinskega tabora sestopiš v globel pod jugozahodno steno, nato pa se vzpneš (navadno po gazi) proti levi, k vznožju stene. Smer teče po prvem ledenem žlebu levo od nezgrešljive edine granitne skale v osrednji steni. Višina 350 m, poprečna naklonina 50-60° (vstopna žmula in izstop lahko tudi do 90° na kratki razdalji), težavnost je odvisna od lednih razmer. Običajno je smer opremljena z zanesljivimi lednimi klini na varovališčih (razdalja 50 m), obvezno je treba vzeti opremo za vmesno varovanje. Smer izstopi skozi ozko, običajno navpično ledeno gredo na vršni greben levo od najvišje točke (greben do nje je lahko problematičen). Od višinskega tabora 5-7 h. Prostora bolj malo, pazi na opasti! Uživaj!

Sestop opraviš po isti smeri, kajpak po vrvi. Klini so na 50 m.

Alpamayo nad
 dolino Santa Cruz
 Andrej Stritar

Nasveti, opombe: Dnevne etape boš določil pač v skladu s počutjem in okoliščinami. Mi dva s Tino sva za Alpamayo potrebovala osem dni (Huaraz-Alpamayo-Huaraz), pri tem pa je šel najmanj en dan po zlu zaradi organizacijskih težav. S tem je treba v Peruju računati.

V Peru seveda ne boš potoval samo zato, da bi splezal na Alpamayo. Lahko pa si vzpon na »najlepšo goro na svetu« vzameš za geslo ali prisposodbo za neki način bogatenja. »Blatna reka« je zlatonosna.

Vodniki

Ricker J.: Yuraq Janka: Guide to the Peruvian Andes. Ed. Alpine Club of Canada & American Alpine Club 1977

Sharman D.: Climbs of the Cordillera Blanca of Peru. Ed. Whizzo Climbs, Aberdeen 1995

Juanjo Tom(: Escaladas en los Andes. Guia de la Cordillera Blanca, Ed. Desnivel, Madrid 1998

Zemljevidi

Alpenvereinskarte 0/3a – Cordillera Blanca Nord (1 : 100.000), Freytag & Berndt und Artaria, Dunaj

Cordilleras Blanca y Huayhuash (1 : 200.000), Carta turistica di Felipe Diaz, Peru

Carta Nacional (1 : 100.000), Instituto Geografico Nacional, Peru; Cordillero Blanco za jemajo listi 18 h, 19 h, 19 i in 20 i. ●